

АТ Страхова компанія "ТАС" (приватне)

Звіт за рік, що закінчився 31 грудня 2012

Зміст

Звіт про фінансовий стан	3
Звіт про сукупні доходи	4
Звіт про зміни в капіталі	4
Примітки до фінансової звітності АТ Страхова компанія "ТАС" (приватне)	5
1. Загальна інформація	5
2. Зведена інформація щодо найбільш суттєвих положень облікової політики.....	5
3. Основні облікові оцінки та припущення	14
4. Управління страховими та фінансовими ризиками	17
5. Перше застосування МСФЗ	20
6. Основні засоби.....	21
7. Нематеріальні активи	21
8. Запаси	22
9. Активи перестраховування	22
10. Фінансові активи	22
11. Займи та дебіторська заборгованість	22
12. Грошові кошти та їх еквіваленти	23
13. Статутний капітал	23
14. Інші резерви	23
15. Зобов'язання зі страхової діяльності та активи перестраховування	23
16. Торгова та інша кредиторська заборгованість	24
17. Забезпечення	25
18. Податок на прибуток.....	25
19. Чиста виручка від страхових премій	25
20. Інші доходи та витрати	25
21. Виплати за страховою діяльністю	25
22. Витрати по елементам	26
23. Оренда	26
24. Витрати на оплату праці.....	26
25. Операції з пов'язаними особами	26
26. Умовні активи та зобов'язання	27
27. Події після дати балансу	27

Звіт про фінансовий стан

(в тис. гривнях)			
	Пояс-нен.	На 31.12.2012	На 01.01.2012
Необоротні активи			
Основні засоби	6	58 840	58 265
Нематеріальні активи, крім гудвілу	7	56 911	38 445
Інші довгострокові інвестиції	10	164 342	153 720
Необоротні активи		280 093	250 430
Оборотні активи			
Оборотні запаси	8	585	158
Короткострокова дебіторська заборгованість	11	5 866	70 536
Короткострокові фінансові інвестиції	9	318 476	203 441
Грошові кошти та їх еквіваленти	12	65 004	18 942
Оборотні активи		389 931	293 077
Витрати майбутніх періодів		83	74
АКТИВИ		670 107	543 581
КАПІТАЛ ТА ЗОБОВ'ЯЗАННЯ			
Капітал			
Акціонерний (статутний) капітал	13	46 306	46 306
Інші фонди	14	82 264	72 425
Нерозподілений прибуток		-3 189	-20 470
Капітал		125 381	98 261
Зобов'язання			
Довгострокові зобов'язання			
Відстрочені податкові зобов'язання		3 467	6 230
Страхові зобов'язання	15	539 306	417 206
Довгострокові зобов'язання		542 773	423 436
Короткострокові зобов'язання			
Короткострокові резерви на винагородження працівників	17	813	743
Короткострокова кредиторська заборгованість	16	1 140	21 141
Короткострокові зобов'язання		1953	21 884
Зобов'язання		544 726	445 320
КАПІТАЛ ТА ЗОБОВ'ЯЗАННЯ		670 107	543 581

Звіт про сукупні доходи

(в тис. гривнях)		
Показники	Пояс- нен.	Рік, що закінчився 31 грудня
		2012
Виручка від страхових премій	19	137 089
Зміна страхових резервів	21	103 080
Чисті зароблені страхові премії		34 009
Інвестиційні доходи	20	54 256
Інші операційні доходи	20	2 172
Чисті доходи		56 428
Страхові виплати	21	(7 260)
Витрати на урегулювання збитків	21	(12 493)
Витрати на урегулювання збитків, що компенсовані перестраховиками	21	191
Чисті витрати на страхові виплати		(19 562)
Витрати на управління	21	28 939)
Інші операційні витрати та витрати на маркетинг	21	(23 898)
Витрати		(72 399)
Результат від операційної діяльності		18 038
Витрати за податком на прибуток		(757)
Прибуток (збиток) за рік		17 281
Інші сукупні доходи		9 839
- Дооцінка основних засобів		2 479
- Уцінка основних засобів		(405)
- Переоцінка цінних паперів, наявних для продажу, за вирахуванням відповідного відстроченого податку		31 474
- Рекласифікація іншого сукупного доходу при вибутті цінних паперів, наявних для продажу		(23 709)
СУКУПНИЙ ДОХІД		27 120

Звіт про зміни в капіталі

(в тис. гривнях)					
Показатели	Поясн	Зміни капіталу власників компанії			
		Акціонерний (статутний) капітал	Інші фонди	Нерозподілені й прибуток	Всього капітал власників
Залишок на 31.12.2011 року		46 306	72 425	-20 470	98 261
Сукупний дохід		x	9 839	17 281	27 120
Зміни капіталу за Рік, що закінчився 31 грудня 2012 г.			9 839	17 281	27 120
Залишок на 31.12.2012 року		46 306	82 264	-3 189	125 381

Примітки до фінансової звітності АТ Страхова компанія "ТАС" (приватне)

1. Загальна інформація

Ця фінансова звітність була підготовлена відповідно до Міжнародних стандартів фінансової звітності за 2012 фінансовий рік для Страхова компанія "ТАС" (далі –«Страхова компанія»).

Страхова компанія зареєстрована в Україні та є резидентом України. Страхова компанія є акціонерним товариством і була утворена відповідно до законодавства України.

Основна діяльність. Основна діяльність Страхової компанії є страхування життя. Страхова компанія була заснована у формі акціонерного товариства 2001 році.

Страхова компанія здійснює свою діяльність відповідно до ліцензій, зазначених в таблиці нижче:

Ліцензія	Номер	Дата
Добровільне страхування життя	АВ 499974	11.01.2010

Валюта подання фінансової звітності. Цю фінансову звітність подано в українських гривнях, якщо не зазначено інше.

2. Зведена інформація щодо найбільш суттєвих положень облікової політики

Основні принципи облікової політики

Основа подання інформації. Ця фінансова звітність була підготовлена як попередня, відповідно до Міжнародних стандартів фінансової звітності (МСФЗ), з урахуванням обмежень, що викладені далі, на основі принципу історичної вартості, з коригуваннями на початкове визнання фінансових інструментів за справедливою вартістю та переоцінку фінансових активів для подальшого продажу і фінансових інструментів, що обліковуються за справедливою вартістю, зміни якої відносяться на фінансовий результат. Основні принципи облікової політики, що використовувались у ході підготовки цієї фінансової звітності, наведено далі. Ці принципи застосовувались послідовно відносно всіх періодів, поданих у звітності, якщо не зазначено інше.

«Концептуальною основою даної попередньої фінансової звітності за рік, що закінчився 31.12.2012 р., є бухгалтерські політики що базуються на вимогах МСФЗ, включаючи розкриття впливу переходу з П(С)БО на МСФЗ, допущення, прийняті управлінським персоналом щодо стандартів та інтерпретацій, які, як очікується, наберуть чинності, і політик, які, як очікується, будуть прийняті на дату підготовки управлінським персоналом першого повного пакету фінансової звітності за МСФЗ за станом на 31.12.2013 р., а також обмеження застосування МСФЗ, зокрема в частині визначення форми та складу статей фінансових звітів згідно МСБО 1.» Дана Концептуальна основа дозволяє скласти цю попередню фінансову звітність без надання показників порівняльного періоду в якості звітності перехідного періоду зі звітності за Національними стандартами бухгалтерського обліку України на звітність за МСФЗ, повний пакет за якими, включаючи дані порівняльного періоду буде підготовлено станом на 31.12.2013.

Безперервно діюче підприємство. Керівництво підготувало цю фінансову звітність відповідно до принципу подальшого безперервного функціонування. У Примітці 26 описані фактори невизначеності, пов'язані з подіями та умовами, які можуть викликати значні сумніви щодо спроможності Страхової компанії продовжувати свою діяльність як безперервно діюче підприємство.

Фінансові інструменти – основні терміни оцінки. Фінансові інструменти відображаються за справедливою вартістю або амортизованою вартістю залежно від їх класифікації. Нижче описано ці методи оцінки.

Справедлива вартість – це сума, на яку можна обміняти актив або за допомогою якої можна врегулювати зобов'язання під час здійснення угоди на загальних умовах між добре обізнаними непов'язаними сторонами, що діють на добровільних засадах. Справедлива вартість являє собою поточну ціну пропозиції для фінансових активів та ціну попиту для фінансових зобов'язань, що котируються на активному ринку. Стосовно активів та зобов'язань із ринковими ризиками, що взаємно компенсуються, Страхова компанія може використовувати середні ринкові ціни для визначення справедливої вартості позиції із ризиками, що взаємно компенсуються, та застосовувати до чистої відкритої позиції відповідну ціну попиту або ціну пропозиції. Фінансовий інструмент вважається таким, що котирується на активному ринку, якщо котирування цього фінансового інструменту є вільно та регулярно доступними на фондовій біржі чи в іншій організації та якщо ці котирування відображають фактичні та регулярні ринкові операції, що здійснюються на загальних умовах.

Для визначення справедливої вартості певних фінансових інструментів, щодо яких відсутня інформація про ринкові ціни із зовнішніх джерел, використовуються такі методики оцінки, як модель дисконтування грошових потоків, оціночні моделі, що базуються на даних про останні угоди, здійснені між непов'язаними сторонами, або аналіз фінансової інформації про об'єкти інвестування. Застосування методик оцінки може вимагати припущень, що не підкріплені ринковими даними. У цій фінансовій звітності інформація розкривається у тих випадках, коли заміна будь-якого такого припущення можливим альтернативним варіантом може призвести до суттєвої зміни суми прибутку, доходів, загальної суми активів чи зобов'язань.

Витрати на проведення операції – це притаманні витрати, що безпосередньо пов'язані із придбанням, випуском або вибуттям фінансового інструмента. Притаманні витрати – це витрати, що не були б понесені, якби операція не здійснювалась. Витрати на проведення операції включають виплати та комісійні, сплачені агентам (у тому числі працівникам, які виступають у якості торгових агентів), консультантам, брокерам та дилерам; збори, які сплачуються регулюючим органам та фондовим біржам, а також податки та збори, що стягуються при перереєстрації права власності. Витрати на проведення операції не включають премій або дисконтів за борговими зобов'язаннями, витрат на фінансування, внутрішніх адміністративних витрат чи витрат на зберігання.

Амортизована вартість – це вартість при початковому визнанні фінансового інструмента мінус погашення основного боргу плюс нараховані проценти, а для фінансових активів – мінус будь-яке зменшення вартості щодо понесених збитків від знецінення. Нараховані проценти включають амортизацію відстрочених витрат за угодою при початковому визнанні та будь-яких премій або дисконту від суми погашення із використанням методу ефективної процентної ставки. Нараховані процентні доходи та нараховані процентні витрати, в тому числі нарахований купонний дохід та амортизований дисконт або премія (у тому числі комісії, які переносяться на наступні періоди при первісному визнанні, якщо такі є), не відображаються окремо, а включаються до балансової вартості відповідних статей звіту про фінансовий стан.

Метод ефективної процентної ставки – це метод розподілу процентних доходів або процентних витрат протягом відповідного періоду з метою отримання постійної процентної ставки (ефективної процентної ставки) від балансової вартості інструмента. Ефективна процентна ставка – це процентна ставка, за якою розрахункові майбутні грошові виплати або надходження (без урахування майбутніх збитків за кредитами) точно дисконтуються протягом очікуваного терміну дії фінансового інструмента або, у відповідних випадках, протягом коротшого терміну до чистої балансової вартості фінансового інструмента. Ефективна процентна ставка використовується для дисконтування грошових потоків по інструментах із плаваючою ставкою до наступної дати зміни процентної ставки, за винятком премії чи дисконту, які відображають кредитний спред понад плаваючу ставку, встановлену для даного інструмента, або інших змінних факторів, які не змінюються залежно від ринкових ставок. Такі премії або дисконти амортизуються протягом всього очікуваного терміну дії інструмента. Розрахунок поточної вартості включає всі комісійні та виплати, сплачені або отримані сторонами договору, що є невід'ємною частиною ефективної процентної ставки.

Початкове визнання фінансових інструментів. Похідні фінансові інструменти та інші фінансові інструменти за справедливою вартістю, зміни якої відносяться на фінансовий результат, спочатку визнаються за справедливою вартістю. Всі інші фінансові інструменти спочатку визнаються за справедливою вартістю плюс витрати, понесені на здійснення операції. Найкращим підтвердженням справедливої вартості при початковому визнанні є ціна угоди. Прибуток або збиток при початковому визнанні визнається лише у тому випадку, якщо існує різниця між справедливою вартістю та ціною угоди, підтвердження якої можуть бути інші поточні угоди з тим самим фінансовим інструментом, що спостерігаються на ринку, або методики оцінки, які у якості базових даних використовують лише дані з відкритих ринків.

Усі операції із придбання або продажу фінансових активів, що передбачають поставку протягом періоду, визначеного законодавством або традиціями ринку (угоди «звичайної» купівлі-продажу), визнаються на дату здійснення угоди, тобто на дату, коли Страхова компанія зобов'язується поставити фінансовий актив. Усі інші операції з придбання фінансових інструментів визнаються тоді, коли суб'єкт господарювання стає стороною договору про придбання фінансового інструменту.

Припинення визнання фінансових активів. Страхова компанія припиняє визнавати фінансові активи, коли (а) активи погашені або права на отримання грошових потоків від активів інакше втратили свою чинність, або (б) Страхова компанія передав права на отримання грошових потоків від фінансових активів або уклав угоду про передачу, і при цьому (i) також передав в основному всі ризики та вигоди, пов'язані з володінням активами, або (ii) Страхова компанія не передав та не залишив в основному всі ризики та вигоди володіння, але припинив здійснювати контроль. Контроль вважається збереженням, якщо контрагент не має практичної можливості повністю продати актив непов'язаній стороні без внесення додаткових обмежень на перепродаж.

Грошові кошти та їх еквіваленти. Грошові кошти та їх еквіваленти являють собою активи, які можна конвертувати у відому суму готівки за першою вимогою і яким притаманний незначний ризик зміни вартості. Грошові кошти та їх еквіваленти включають залишки на рахунках в НБУ, які не є обмеженими для використання та всі розміщення коштів на міжбанківському ринку з первісним строком погашення не більше трьох місяців. Кошти, щодо яких існують обмеження стосовно їх використання протягом періоду, який перевищує три місяці, з моменту надання, виключаються з грошових коштів та їх еквівалентів. Грошові кошти та їх еквіваленти обліковуються за амортизованою вартістю.

Цінні папери за справедливою вартістю, зміни якої відносяться на фінансовий результат. Цінні папери за справедливою вартістю, зміни якої відносяться на фінансовий результат, – це фінансові активи, що при початковому визнанні безвідклично відносяться до цієї категорії. Керівництво відносить цінні папери до цієї категорії лише у тому випадку, якщо (а) така класифікація призводить до усунення або суттєвого зменшення невідповідності в обліку, що виникає у результаті оцінки активів чи зобов'язань або визнання прибутків та збитків, пов'язаних з цими активами та зобов'язаннями, із використанням різних методик оцінки; або (б) група фінансових активів, фінансових зобов'язань або обома групами і оцінює результати операцій з фінансовими активами та фінансовими зобов'язаннями на основі справедливої вартості згідно з задокументованою стратегією управління ризиками або інвестиційною стратегією, і інформація, підготовлена на основі справедливої вартості, регулярно подається та аналізується управлінським персоналом.

Цінні папери за справедливою вартістю, зміни якої відносяться на фінансовий результат, обліковуються за справедливою вартістю. Проценти, зароблені за цінними паперами за справедливою вартістю, зміни якої відносяться на фінансовий результат, розраховуються з використанням методу ефективної процентної ставки і показуються у прибутку чи збитку за рік як процентний дохід. Дивіденди включаються до дивідендного доходу у складі іншого операційного доходу в момент встановлення права Страхової компанії на одержання виплати дивідендів і якщо існує ймовірність отримання дивідендів. Усі інші елементи змін справедливої вартості та прибуток або збиток від припинення визнання обліковуються у прибутку чи збитку за рік як прибуток за вирахуванням збитків від цінних паперів за справедливою вартістю, зміни якої відносяться на фінансовий результат, за період, в якому він виникає.

Знецінення фінансових активів, що обліковуються за амортизованою вартістю. Збитки від знецінення визнаються у прибутку чи збитку за рік по мірі їх виникнення у результаті однієї або декількох подій («збиткових подій»), що відбулись після початкового визнання фінансового активу і чинять вплив на суму або строки оціночних грошових потоків, які пов'язані з фінансовим активом або групою фінансових активів, якщо ці збитки можна достовірно оцінити. Якщо Страхова компанія визнає відсутність об'єктивних ознак знецінення для окремо оціненого фінансового активу (незалежно від його суттєвості), він відносить цей актив до групи фінансових активів, що мають схожі характеристики кредитного ризику, та здійснює їх колективну оцінку на предмет знецінення. Основними факторами, які враховує Страхова компанія при визначенні знецінення фінансового активу, є його прострочений статус та можливість реалізації відповідної застави, за її наявності.

Нижче перелічені інші основні критерії, на підставі яких визначається наявність об'єктивних ознак збитку від знецінення:

- позичальник/емітент зазнає суттєвих фінансових труднощів
- порушення умов договору, які пов'язані з неможливістю сплати відсотків або основної суми платежів
- зникнення умов для надання концесії боржнику/емітенту, за якими боржник раніше мав відповідні права
- ймовірність банкрутства позичальника/емітента
- зникнення активного ринку у зв'язку з фінансовими труднощами позичальника/емітента
- суттєві зміни, які чинять негативний вплив на інвестиції в інструменти капіталу, пов'язані з технологічним, ринковим, економічним або юридичним середовищем, де емітент здійснює свою діяльність, та такі зміни свідчать про те, що інвестиції можуть не повернутися
- значне або тривале зменшення справедливої вартості інструментів капіталу нижче вартості придбання.

Для цілей колективної оцінки на предмет знецінення фінансові активи об'єднуються у групи на основі схожих характеристик кредитного ризику. Ці характеристики враховуються при визначенні очікуваних майбутніх грошових потоків для групи таких активів та є індикаторами спроможності дебітора сплатити суми заборгованості відповідно до умов договору по активах, що оцінюються.

Майбутні грошові потоки в групі фінансових активів, що колективно оцінюються на предмет знецінення, розраховуються на основі передбачених договорами грошових потоків від активів та досвіду керівництва стосовно того, якою мірою ці суми стануть простроченими в результаті минулих збиткових подій і якою мірою такі прострочені суми можна буде відшкодувати. Попередній досвід коригується з урахуванням існуючих даних, що відображають вплив поточних умов, які не впливали на той період, на якому базується попередній досвід збитків, та вилучається вплив тих умов у попередньому періоді, які не існують на даний момент.

Якщо умови знеціненого фінансового активу, що обліковується за амортизованою вартістю, переглядаються або іншим чином змінюються внаслідок фінансових труднощів позичальника чи емітента, знецінення такого активу оцінюється із використанням ефективної процентної ставки, яка застосовувалася до зміни його умов.

Збитки від знецінення завжди визнаються шляхом створення резерву у сумі, необхідній для зменшення балансової вартості активу до поточної вартості очікуваних грошових потоків (без урахування майбутніх, ще не понесених кредитних збитків), дисконтованих за первісною ефективною процентною ставкою для даного активу. Розрахунок поточної вартості оціночних майбутніх грошових потоків забезпеченого заставою фінансового активу відображає грошові потоки, що можуть виникнути у результаті звернення стягнення на предмет застави за вирахуванням витрат на отримання та продаж застави незалежно від ступеня ймовірності звернення стягнення на предмет застави.

Якщо у наступному періоді сума збитку від знецінення активу зменшується і це зменшення може бути об'єктивно віднесене до події, яка відбулась після визнання збитку від знецінення (наприклад, через підвищення кредитного рейтингу дебітора), то визнаний раніше збиток від знецінення сторнується шляхом коригування рахунку резерву. Сума зменшення відображається у прибутку чи збитку за рік.

Активи, погашення яких неможливе, списуються за рахунок відповідного резерву збитків від знецінення після завершення всіх необхідних процедур для відшкодування активу та після визначення остаточної суми збитку. Повернення раніше списаних сум кредитується на рахунок відповідного резерву збитків від знецінення у прибутку чи збитку за рік.

Інвестиційні цінні папери для подальшого продажу. Ця класифікація включає інвестиційні цінні папери, які Страхова компанія має намір утримувати протягом невизначеного часу і які можуть бути продані для покриття потреб ліквідності або внаслідок змін процентних ставок, курсу обміну або цін акцій. Страхова компанія здійснює відповідну класифікацію інвестиційних цінних паперів для подальшого продажу у момент їх придбання.

Інвестиційні цінні папери для подальшого продажу обліковуються за справедливою вартістю. Процентні доходи, зароблені по боргових цінних паперах для подальшого продажу, обчислюються за методом ефективної процентної ставки та відображаються у прибутку чи збитку за рік. Дивіденди по інструментах капіталу для подальшого продажу відображаються у прибутку чи збитку за рік в момент встановлення права Страхової компанії на одержання виплат і якщо існує ймовірність отримання дивідендів. Усі інші елементи зміни справедливої вартості відображаються у складі іншого сукупного доходу як відстрочені до моменту списання інвестиції або її знецінення; при цьому кумулятивний прибуток або збиток виключається зі складу капіталу та відноситься на прибуток чи збиток за рік.

Збитки від знецінення визнаються у прибутку чи збитку за рік по мірі їх понесення в результаті однієї або кількох подій («збиткових подій»), що відбулися після початкового визнання інвестиційних цінних паперів для подальшого продажу. Значне або тривале зниження справедливої вартості дольового цінного паперу до рівня, нижчого за його первісну вартість, є свідченням того, що такий цінний папір знецінений. Накопичений збиток від знецінення, що оцінюється як різниця між вартістю придбання та поточною справедливою вартістю мінус будь-який збиток від знецінення активу, раніше визнаний у прибутку чи збитку за рік, вилучається з іншого сукупного доходу та визнається у фінансовому результаті. Збитки від знецінення інструментів капіталу через фінансовий результат не сторнуються. Якщо в наступному періоді справедлива вартість боргового інструменту для подальшого продажу збільшується і це збільшення може бути об'єктивно віднесене до події, яка відбулась після визнання збитку від знецінення у прибутку чи збитку, то збиток від знецінення сторнується через прибуток чи збиток за рік.

Угоди про продаж та подальший викуп. Угоди про продаж та подальший викуп (угоди «репо»), які фактично забезпечують контрагенту доходність кредитора, вважаються операціями забезпеченого фінансування. Визнання цінних паперів, проданих відповідно до угод про продаж та подальший викуп, не припиняється. Цінні папери у звіті про фінансовий стан не рекласифікуються, крім випадків, коли їх одержувач має договірне або традиційне право продати або передати ці цінні папери в заставу. В останньому випадку вони переводяться до категорії дебіторської заборгованості за операціями викупу. Відповідні зобов'язання показано в складі заборгованості перед іншими банками.

Цінні папери, придбані відповідно до угод про подальший продаж («зворотне репо»), які фактично забезпечують Страховій компанії доходність кредитора, показано в залежності від конкретного випадку у складі заборгованості інших банків або кредиторської заборгованості. Різниця між цінами продажу та подальшого викупу відображається як процентні доходи і нараховується протягом строку дії угоди «репо» із застосуванням методу ефективної процентної ставки.

Приміщення, вдосконалення орендованого майна та обладнання. Після первісного визнання за собівартістю, будівлі обліковуються за історичною вартістю, яка складається з справедливої вартості на дату переоцінки за вирахуванням подальшого накопиченого зносу та подальших накопичених збитків від знецінення.

Витрати на ремонт та технічне обслуговування визнаються витратами по мірі їх виникнення. Витрати на заміну значних компонентів основних засобів капіталізуються із наступним списанням заміненого компоненту.

Наприкінці кожного звітного періоду проводиться оцінка наявності ознак знецінення приміщень, удосконалень орендованого майна та обладнання. Якщо такі ознаки існують, розраховується вартість відшкодування, яка дорівнює справедливій вартості активу мінус витрати на продаж або вартості використання, залежно від того, яка з цих сум більша. Балансова вартість активу зменшується до вартості відшкодування, а збиток від знецінення визнається у прибутку чи збитку за рік. Збиток від знецінення, відображений щодо будь-якого активу у минулих періодах, сторнується, якщо мала місце зміна в оцінках, що використовувались для визначення вартості використання активу або його справедливої вартості за мінусом витрат на продаж.

Прибуток або збитки від вибуття основних засобів визначаються шляхом порівняння суми надходжень із балансовою вартістю та визнаються у прибутку чи збитку за рік (у складі інших операційних доходів або витрат).

Амортизація. Амортизація об'єктів приміщень, вдосконалень орендованого майна та обладнання розраховується лінійним методом з метою рівномірного зменшення первісної вартості до ліквідаційної вартості протягом строку їх експлуатації за наступними нормами:

	Строки експлуатації (у роках)
Приміщення	50
Меблі та офісне обладнання	5-12
Транспортні засоби	5
Комп'ютери та обладнання	3-5
Поліпшення орендованих приміщень	протягом строку оренди

Ліквідаційна вартість активу – це оціночна сума, яку Страхова компанія отримав би у теперішній момент від продажу цього активу, за мінусом оціночних витрат на продаж, якби стан та строк експлуатації даного активу відповідав строку експлуатації та стану, які цей актив матиме наприкінці строку корисного використання. Ліквідаційна вартість активів та строк їх корисного використання переглядаються та, за необхідності, коригуються на кожну звітну дату.

Нематеріальні активи. Нематеріальні активи Страхової компанії як мають, так і не мають кінцевий термін використання та включають переважно відкладену аквізицію, капіталізоване програмне забезпечення та ліцензії на основну діяльність.

Придбані ліцензії на комп'ютерне програмне забезпечення капіталізуються на основі витрат, понесених на придбання та введення в експлуатацію програмного забезпечення.

Операційна оренда. У випадках, коли Страхова компанія виступає орендарем в рамках оренди, за якою всі ризики та вигоди, притаманні володінню активом, не передаються орендодавцем Страховій компанії загальна сума орендних платежів включається до прибутку або збитку рівними частинами протягом строку оренди.

Оренда, вбудована в інші договори, відокремлюється, якщо (а) виконання договору пов'язане з використанням конкретного активу або активів та (б) договір передбачає передачу права на використання активу.

Якщо активи надаються в оперативну оренду, орендні платежі, що підлягають отриманню, визнаються як орендні доходи рівними частинами протягом строку оренди.

Інвестиційна нерухомість – це нерухомість, яка утримується для отримання орендного доходу або для цілей зростання вартості капіталу, і яка не зайнята Страховою компанією. Інвестиційна нерухомість первісно визнається за собівартістю, включаючи витрати на операцію, та у подальшому переоцінюється на основі справедливої вартості, яка базується на її ринковій вартості. Ринкова вартість інвестиційної нерухомості, яка належить Страховій компанії, отримана зі звітів незалежних оцінювачів, які мають визнану та відповідну професійну кваліфікацію та мають релевантний досвід у оцінці нерухомості відповідного типу та у відповідній місцевості.

Податки на прибуток. У цій фінансовій звітності оподаткування показано відповідно до вимог законодавства України із використанням податкових ставок та законодавчих норм, які діяли або фактично були введені в дію станом на звітну дату. Витрати/(кредит) з податку на прибуток включають поточні податки та відстрочене оподаткування та відображаються у прибутку чи збитку за рік, якщо тільки вони не мають бути відображені у складі іншого сукупного доходу або безпосередньо у складі капіталу у зв'язку з тим, що вони стосуються операцій, які також відображені у цьому самому або іншому періоді у складі іншого сукупного доходу або безпосередньо у складі капіталу.

Поточний податок – це сума, що, як очікується, має бути сплачена податковим органам або ними відшкодована стосовно оподатковуваного прибутку чи збитків за поточний та попередні періоди. Оподатковуваний прибуток або збиток базується на оціночних показниках, якщо фінансова звітність ухвалюється до моменту подання відповідних податкових декларацій. Інші податки, за винятком податку на прибуток, обліковуються у складі адміністративних та інших операційних витрат.

Відстрочений податок на прибуток розраховується за методом балансових зобов'язань відносно перенесених податкових збитків та тимчасових різниць, що виникають між податковою базою активів та зобов'язань та їхньою балансовою вартістю для цілей фінансової звітності. Відповідно до виключення при початковому визнанні, відстрочений податок не визнається для тимчасових різниць, що виникають при початковому визнанні активу або зобов'язання у результаті операції, яка не є об'єднанням компаній і яка не впливає на фінансовий результат або оподатковуваний прибуток. Активи та зобов'язання з відстроченого оподаткування визначаються із використанням ставок оподаткування, які введені в дію або практично були введені в дію станом на звітну дату і які, як очікується, застосовуватимуться у періоді, коли будуть сторновані тимчасові різниці або зараховані перенесені податкові збитки. Відстрочені податкові активи по тимчасових різницях, що зменшують оподатковувану базу, та перенесені податкові збитки відображаються лише тією мірою, в якій існує імовірність отримання оподатковуваного прибутку, відносно якого можна буде реалізувати тимчасові різниці.

Невизначені податкові позиції. Керівництво переоцінює невизначені податкові позиції Страхової компанії на кожну звітну дату. Зобов'язання, що відображаються щодо податку на прибуток, визначаються керівництвом як позиції із невисокою імовірністю того, що їх вдасться відстояти у випадку виникнення претензій з боку податкових органів. Така оцінка виконується виходячи з тлумачення Страховою компанією податкового законодавства, яке є чинним або фактично набуло чинності на звітну дату, та будь-якого відомого рішення судових або інших органів з подібних питань. Зобов'язання зі штрафів, процентів та податків, крім тих, що пов'язані з оподаткуванням прибутку, визнаються на підставі розрахованих керівництвом витрат, необхідних для врегулювання зобов'язання на звітну дату.

Кредиторська заборгованість за основною діяльністю та інша кредиторська заборгованість. Кредиторська заборгованість за основною діяльністю визнається, якщо контрагент виконав свої зобов'язання за угодою, і обліковується за амортизованою вартістю.

Акціонерний капітал. Прості акції показані у складі капіталу. Витрати, безпосередньо пов'язані з емісією нових акцій, показуються у складі капіталу як зменшення суми надходжень за вирахуванням податків. Перевищення справедливої вартості внесених у капітал сум над номінальною вартістю випущених акцій обліковується у складі капіталу як емісійний дохід.

Перерахунок іноземної валюти. Функціональною валютою Страхової компанії є валюта первинного економічного середовища, в якому працює Страхова компанія. Функціональною валютою та валютою подання Страхової компанії є національна валюта України – українська гривня.

Монетарні активи і зобов'язання перераховуються у функціональну валюту Страхової компанії за офіційним обмінним курсом НБУ на відповідну звітну дату. Доходи і збитки від курсових різниць, що виникають у результаті розрахунків по операціях і перерахунку монетарних активів і зобов'язань у функціональну валюту за офіційним обмінним курсом НБУ на кінець року, відображаються у фінансовому результаті. Перерахунок за курсами на кінець року не застосовується до немонетарних позицій, в тому числі інвестицій до капіталу. Вплив змін обмінного курсу на справедливую вартість дольових цінних паперів обліковується як частина прибутку або збитку від змін справедливої вартості.

Станом на 31 грудня відповідного року основні курси обміну, що застосовувались для перерахунку сум в іноземній валюті, були такими:

	31 грудня 2012, гривень	01 січня 2012, гривень
1 долар (США)	7.9930	7.989800
1 євро	10.537172	10.298053

Взаємозалік. Взаємозалік фінансових активів та зобов'язань з подальшим включенням до звіту про фінансовий стан лише їхньої чистої суми здійснюється лише тоді, коли існує юридично визначене право взаємозаліку визнаних сум і є намір провести розрахунок на основі чистої суми або одночасно реалізувати актив та розрахуватися за зобов'язанням

Витрати на персонал та відповідні відрахування. Витрати на заробітну плату, внески до державного пенсійного фонду України і фондів соціального страхування, оплачувані річні відпустки та лікарняні, премії, а також негрошові винагороди нараховуються у тому році, в якому відповідні послуги надавались працівниками Страхової компанії. Страхова компанія не має юридичного чи умовного зобов'язання сплачувати пенсійні чи інші платежі, окрім платежів по державній системі соціального страхування.

Страхові та інвестиційні контракти- класифікація

Страхова компанія укладає контракти, що передбачають передачу страхових ризиків або фінансових ризиків або обох видів ризиків. Страхові є контрактами, які передають суттєвий страховий ризик. Такі контракти можуть також передавати фінансовий ризик. В якості загальної політики Страхова компанія визнає значним ризиком потенційне зобов'язання по виплаті відшкодування у разі настання страхового випадку, що принаймні на 10% перевищує суму відшкодування, що підлягає виплаті у разі, якщо страховий випадок не відбудеться.

Інвестиційними контрактами є договори, які передають фінансові ризики без значного страхового ризику.

Деякі з страхових та інвестиційних контрактів мають умови дискреційної участі (УДУ). Ця умова дає право на отримання, в додаток до гарантованих виплат, додаткові виплати і бонуси:

А) які, ймовірно, становитимуть значну частину всіх контрактних виплат,

Б) рішення про суму або визначення часу яких за контрактом належить емітентові,

В) за умовами контракту вони ґрунтуються на:

- результатах операцій за визначеним пулом контрактів або за контрактом визначеного типу,
- реалізованих або нереалізованих доходах від інвестицій за визначеним пулом активів, утримуваних емітентом,

або

- Прибутку чи збитку підприємства, фонду або іншого суб'єкта господарювання, які є емітентом контакту.

Місцеві нормативні акти та умови цих договорів встановлюють основу для визначення сум на які додаткові дискреційні виплати розраховуються (УДУ право на надлишкові доходи) та в рамках якого Страхова компанія може здійснювати розподіл в частинах та в терміни виплат передбачених для утримувачів контрактів. Принаймні 85% від надлишкового інвестиційного доходу може бути розподілене на утримувачів контрактів в цілому (що може включати майбутніх утримувачів контрактів); розмір та час виплат такого розподілу конкретним утримувачам контрактів є умовою дискреційної участі Страхової компанії; предметом рекомендацій відповідного місцевого актуарію.

Страхові контракти

Визнання та оцінка

Страхові контракти класифікуються у чотири основні категорії, в залежності від тривалості ризику і чи є умови фіксовані. Страхова компанія укладає тільки договори страхування життя, які є як короткостроковими так і довгостроковими. Так, серед таких контрактів є контракти на страхування довічної пенсії, з одночасним страхуванням ризику настання інвалідності або смерті, договори якими передбачається досягнення особою пенсійного віку, договори накопичувального страхування, договори страхування життя лише на випадок смерті.

(II) Довгострокові договори страхування з фіксованими і гарантованими умовами

Ці контракти застраховують події, пов'язані з людським життям (наприклад, смерть або дожиття) протягом тривалого терміну. Премії визнаються в якості доходу в період коли вони підлягають оплаті утримувачем контракту. Премії відображаються до вирахування комісій.

Винагороди по страхуванню, відображаються як витрати в період коли вони були понесені.

Зобов'язання за винагородами по договору, які, як очікується, будуть понесені в майбутньому, відображається в періоді коли страхові внески визнаються в обліку. Зобов'язання визнаються як сума дисконтованої вартості очікуваних страхових виплат і майбутніх адміністративних витрат, що безпосередньо пов'язані з договором, за вирахуванням дисконтованої вартості очікуваних теоретичних премій, які можуть бути необхідні для забезпечення майбутніх страхових виплат та адміністративних видатків на підставі застосованих оціночних припущень (оціночні премії). Зобов'язання базуються на припущеннях про смертність, тривалість життя, експлуатаційні витрати і доходи від інвестицій, які склались на момент укладення договору. Маржа для несприятливих відхилень включається до припущень.

Якщо договорами страхування передбачена одноразова премія або обмежене число платежів премій до сплати у значно коротші періоди в порівнянні з періодом, протягом якого виплачується відшкодування, перевищення премій, що підлягають оплаті, над оціночними преміями відстрочуються та визнаються як доходи пропорційно зменшенню існуючого страхового ризику діючого контракту або для діючих ануїтетів – пропорційно зменшенню сум майбутніх страхових виплат до виплат.

Зобов'язання перераховується на кінець кожного звітного періоду з використанням оціночних припущень визначених на початку дії контракту.

(III) Довгострокові договори страхування без фіксованих умов з УДУ – контракти про частку участі у прибутку та універсальні контракти страхування життя

Ці контракти застраховують події людського життя (наприклад, смерть або дожиття) протягом тривалого терміну. Однак, страхові внески визнаються безпосередньо у складі зобов'язань. Ці зобов'язання збільшуються на проценти (у разі універсального договору життя) або зміни інвестиційного прибутку (у випадку контрактів про частку участі у прибутку) і зменшується на суму адміністративних витрат по полісу, витрат пов'язаних зі смертю та достроковим припиненням страхового договору та будь-яких інших виплат.

Зобов'язання за цими контрактами включають будь-які суми, необхідні для компенсації Страховій компанії за послуги, які будуть здійснюватися протягом майбутніх періодів. Це відноситься до договорів, де адміністративні витрати вищі в перші роки, ніж в подальші роки. Витрати у зв'язку зі смертю віднімаються в кожному періоді по договору страхування в сумі в якій Страхова компанія вважає достатньою для покриття очікуваних виплат по смертельним випадкам понад залишок по контракту за кожен період; ніякі додаткові зобов'язання не визнаються за такими вимогами.

Контракти про частку участі у прибутку – це страхові контракти з вбудованими похідними виплатами частки у прибутку інвестиційного фонду, що створений Страховою компанією за погодженням з власниками полісу. Вбудований похідний інструмент відповідає визначенню страхового контракту та у зв'язку з цим не обліковується окремо від власне страхового контракту. Зобов'язання за такими контрактами коригується з урахуванням усіх змін у справедливій вартості базових активів.

Універсальні договори життя містять УДУ, яка дає право власникам на мінімальну гарантовану ставку доходності (3% або 4%, в залежності від дати початку контракту) або вищу ставку заявлену Страховою компанією за УДУ за поточним надлишковим інвестиційним доходом.

Страхова компанія має зобов'язання в кінцевому підсумку виплатити утримувачам полісів принаймні 85% надлишкового інвестиційного доходу за УДУ (тобто, всі проценти та реалізовані прибутки та збитки від активів, що профінансовані за такими контрактами). Будь-яка частина надлишкового інвестиційного доходу за УДУ, яка не оголошена як підвищена ставка та не віднесена до конкретних власників полісів, залишається у складі зобов'язань на користь всіх власників контрактів до моменту оголошення та розподілу на користь конкретних власників в майбутніх періодах. Щодо нереалізованих прибутків та збитків від активів профінансованих в результаті цих контрактів (прихований інвестиційний дохід за УДУ), Страхова компанія визнає зобов'язання, рівне 85% від такого чистого прибутку, таким чином як якби він був реалізований на кінець року. Відсотки акціонерів у прихованому інвестиційному доході за УДУ(рівні 15%) визнаються в компоненті капіталу за УДУ.

Дохід складається з премій, що зменшуються на виплати за випадками смерті, адміністративні витрати та витрати по достроковому розірванню договорів. Проценти або зміни ціни інвестиційних сертифікатів збільшують суму за рахунками зобов'язань, а надлишкові страхові виплати понесені в звітному періоді відносяться на витрати в звіті про прибутки і збитки.

(В) Відстрочені аквізиційні витрати (ВAB)

Комісійні та інші змінні аквізиційні витрати і витрати, пов'язані із забезпеченням нових контрактів і оновленням існуючих контрактів, капіталізуються як нематеріальний актив (ВAB). Усі інші витрати визнаються як витрати в момент їх виникнення. ВAB в подальшому амортизуються протягом терміну дії контракту таким чином:

- для майна, нещасних випадків і короткочасних договорів страхування життя, ВAB амортизується протягом терміну дії полісу пропорційно заробленим преміям;

- для довгострокових договорів страхування з фіксованими і гарантованими умовами, ВAB амортизуються пропорційно доходу від премій з використанням тих самих припущень, які використовуються при розрахунку зобов'язань щодо майбутніх виплат за страховим полісом;

- для довгострокових договорів страхування без фіксованих умов та інвестиційних контрактів з УДУ, ВAB амортизується протягом очікуваного загального строку дії групи контракту як постійна частка розрахункової валової маржі (включаючи інвестиційний дохід), що як очікується буде реалізована за цими контрактами. Розрахунок очікуваної маржі базується на історичній та очікуваній у майбутньому інформації і оновлюється в кінці кожного звітного періоду. В результаті зміни в балансовій вартості ВAB відображаються у зменшення доходу.

(Г) Вартість придбаного бізнесу

При придбанні портфеля договорів, або безпосередньо у іншого страховика або шляхом придбання дочірнього підприємства, Страхова компанія визнає нематеріальний актив, який являє собою вартість придбаного бізнесу (ВПБ). ВПБ являє собою поточну вартість майбутніх прибутків закладених в придбаних договорах страхування та інвестиційних контрактах з УДУ. Страхова компанія амортизує ВПБ протягом строку дії придбаних контракти відповідно до методу амортизації ВAB (див. (В) вище)

(Д) Вплив нереалізованих прибутків та збитків по активам наявних для продажу на зобов'язання за договорами страхування та інвестиційними контрактами з УДУ та пов'язані з ними нематеріальні активи.

Якщо нереалізовані прибутки або збитки виникають по активам наявним для продажу, коригування зобов'язань, пов'язаних з договорами страхування та інвестиційними контрактами з УДУ (і пов'язані з ними активи - ВAB і ВПБ) відображається напряму в інших сукупних доходах в сумі рівній впливу на такі зобов'язання (і пов'язані з ними активами), який би мав місце у разі реалізації таких прибутків або збитків на кінець звітного періоду.

(В) Перевірка адекватності зобов'язань

Станом на кінець кожного звітного періоду здійснюється перевірка адекватності зобов'язань для забезпечення адекватності зобов'язань за договорами. При виконанні цієї перевірки використовуються найкращі поточні оцінки майбутніх грошових потоків та витрат на врегулювання збитків та адміністративних витрат, а також інвестиційного доходу від розміщення страхових резервів. Будь-яка нестача відразу відображається у прибутку чи збитку, а в подальшому створюється додаткове зобов'язання на збиток, що виникає в результаті перевірки адекватності зобов'язань (додатковий резерв ризику, що не сплинув).

Як зазначено в пункті (а) вище, довгострокові договори страхування з фіксованими умовами оцінюються на основі припущень, визначених на початку дії контракту. Якщо перевірка адекватності зобов'язань вимагає прийняття нових найкращих оціночних припущень, такі припущення (окрім допустимих несприятливих відхилень) використовуються для подальшої оцінки цих зобов'язань

Будь-які ВAB або ВПБ списані в результаті даної перевірки не можуть бути згодом відновлені.

(Г) Контракти з перестраховання

Контрактами, укладеними Страховою компанією з перестраховиками, по яким Страховій компанії компенсуються збитки за одним або кількома договорами, укладеними Страховою компанією, і які відповідають вимогам класифікації для договорів страхування визнаються як договори перестраховання. Контракти, які не відповідають цим вимогам класифікації визнаються як фінансові активи. Договори страхування, укладені Страховою компанією відповідно до якого іншою стороною договору є інший страховик (внутрішнє перестраховання) включаються до договорів страхування.

Виплати, на які Страхова компанія має право відповідно до договорів перестраховання визнаються активами перестраховання. Ці активи складаються з короткострокових вимог до перестраховиків, а також довгострокової дебіторської заборгованості, які залежать від очікуваних вимог та винагород, що впливають з пов'язаних перестрахованих договорів страхування. Суми, що відшкодовуються перестраховиками або винні перестраховикам оцінюються послідовно із визначенням сум, пов'язаних з перестрахованими договорами страхування і відповідно до умов кожного договору перестраховання. Зобов'язання за перестрахованням - це насамперед кредиторська заборгованість за преміями за договорами перестраховання, яка визнається як витрати у періоді нарахування.

Страхова компанія оцінює свої активи перестраховання на знецінення на щоквартальній основі. Якщо існують об'єктивні докази того, що активи перестраховання знецінені, Страхова компанія зменшує балансову вартість активів перестраховання до суми очікуваного відшкодування і визнає збиток від знецінення у звіті про прибутки і збитки. Страхова компанія збирає об'єктивні свідчення того, що активи перестраховання знецінені, використовуючи ті ж процедури, що прийняті для фінансових активів відображених за амортизованою вартістю. Збиток від знецінення розраховується за тим же методом, що використовується для фінансових активів.

(Д) Дебіторська і кредиторська заборгованість, пов'язані з договорами страхування

Дебіторська та кредиторська заборгованості відображаються у періоді коли такі платежі належать до сплати. Вони включають в себе суми, належні від агентів, брокерів та власників договорів страхування та належні до сплати таким контрагентам.

Якщо існують об'єктивні докази того, що дебіторська заборгованість за страховою діяльністю є знеціненою, Страхова компанія зменшує балансову вартість такої заборгованості, і відповідно визнає збиток від знецінення у звіті про прибутки і збитки. Страхова компанія збирає об'єктивні докази того, що страхова дебіторська заборгованість є знеціненою, використовуючи той же процес, прийнятий для кредитів та дебіторської заборгованості. Збиток від знецінення розраховується за тим же способом, що використовується для цих фінансових активів.

(Е) Суми від реалізації пошкодженого майна та отримані в результаті регресу

Деякі страхові контракти дозволяють Страховій компанії продати майно (як правило, пошкоджене), яке отримане при врегулюванні вимог (наприклад, врятоване майно). Страхова компанія також може мати право подавати претензії третім особам для оплати частини або всіх видатків (наприклад, право регресу).

Оцінки суми відшкодування від реалізації пошкодженого майна включаються в якості зменшення суми зобов'язань за страховими вимогами, а пошкоджене майно визнається в інших активах, якщо зобов'язання погашено. Зменшення зобов'язань визнається в сумі, яка може бути обґрунтовано повернута в результаті відчуження майна.

Відшкодування в наслідок регресу також розглядаються в якості знижки при оцінці зобов'язань за страховими вимогами і визнаються в інших активах, якщо зобов'язання погашено. Зменшення зобов'язань визнається в оціночній сумі відшкодування, яке може бути отримане а результаті дій проти винної третьої особи.

3. Основні облікові оцінки та припущення

Страхова компанія використовує оцінки та припущення, які впливають на суми активів і зобов'язань, що визнаються у фінансовій звітності протягом наступного фінансового року. Оцінки та припущення постійно переглядаються і базуються на попередньому досвіді керівництва та інших факторах, у тому числі на очікуваннях щодо майбутніх подій, які вважаються обґрунтованими за існуючих обставин.

А) Остаточні зобов'язання за вимогами, що заявлені за договорами страхування

Оцінка остаточного зобов'язання, що впливає з вимог за договорами страхування є найбільш важливою бухгалтерською оцінкою Страхової компанії. Існує декілька причин невизначеності, які необхідно враховувати при оцінці зобов'язань, по яким Страхова компанія в кінцевому випадку буде здійснювати виплатити за такими вимогами. Розмір страхових резервів Страхової компанії

визначається на підставі чинного законодавства України, а саме відповідно до Положення про формування резервів із страхування життя, розробленим відповідно до Методики формування резервів із страхування життя, затвердженої ДКРРФПУ 27.01.2004 (з відповідними змінами). Ця Методика регламентує порядок розрахунку резервів довгострокових зобов'язань (математичних резервів), та резерву майбутніх виплат. Згідно Методики, Страховик не формує резерви витрат на ведення справи та резерв збитків, що виникли, але не заявлені. Розрахунок математичних резервів здійснюється з використанням актуарних методів і окремо за кожним чинним на звітну дату договором.

Страхова компанія вважає, що зобов'язання по вимогам розраховане станом на кінець року є адекватним

(Б) Знецінення наявних для продажу фінансових інструментів капіталу

Страхова компанія визначає, що наявні для продажу фінансові інструменти капіталу є знеціненими, коли спостерігається значне або тривале зниження справедливої вартості нижче її вартості. Визначення того, що є значним або тривалим вимагає професійного судження. При прийнятті даного судження Страхова компанія оцінює серед інших факторів нормальну волатильність цін на акції, фінансовий стан об'єкта інвестицій, діяльність галузі або сектора, зміни в технології, потоки грошових коштів від операційної і фінансової діяльності. Знецінення може мати місце, коли є докази погіршення фінансового стану об'єкта інвестицій, діяльності галузі або сектора економіки, негативних змін в технології, потоках грошових коштів від фінансової та оперативної діяльності. Якщо зниження справедливої вартості нижче собівартості визнається істотним або тривалим, Страхова компанія буде мати додаткові втрати в фінансовій звітності за 2013 рік.

(В) Справедлива вартість фінансових інструментів

Справедлива вартість фінансових інструментів у разі якщо не існує активного ринку або якщо котирування не доступні визначається з використанням методів оцінки. У цих випадках справедлива вартість оцінюється за відкритими даними щодо аналогічних фінансових інструментів або за допомогою оцінних моделей. Якщо відкриті вхідні дані на ринку не є доступними, вони оцінюються на основі відповідних припущень. Якщо оцінні підходи (наприклад, моделі) використовуються для визначення справедливої вартості, вони перевіряються і періодично переглядаються кваліфікованим персоналом, незалежним від того персоналу, що відповідальний за вхідні дані. Всі моделі сертифіковані перед їх використанням, а також моделі відібрані для забезпечення достовірності вихідної інформації, щоб вона відображала фактичні дані та порівняльні ринкові ціни. З метою досягнення практичності, моделі використовують тільки відкриті дані, проте в таких областях, як кредитний ризик (як власний кредитний ризик і ризик контрагента), волатильність і кореляція вимагають від керівництва здійснення оцінок.

(Г) Податок на прибуток

Дохід страхової компанії є об'єктом податку на прибуток в Україні. Податок сплачується з суми нарахованих, або отриманих страхових премій за ставкою 3% від доходу від діяльності по короткостроковому страхуванні життя та за ставкою 0% по договорах довгострокового страхування, тобто фактично податок є податком з обороту, а не з прибутку. У зв'язку з цим порівняння фінансового та податкового прибутку не є можливим. Відстрочені податки по страховій діяльності Страхова компанія не визнає внаслідок відсутності тимчасових різниць, що впливають на визначення доходу в фінансовому та податковому обліку. Прибуток від операцій з цінними паперами оподатковується за ставками установленими ПКУ на дату звіту. Відстрочені податкові зобов'язання в момент переоцінки ЦП Страхова компанія визнає за ставками податку на прибуток від операцій з ЦП, установленими ПКУ на дату звіту та за ставками, які очікуються, будуть застосовуватися в період реалізації відповідних активів.

Використання нових та переглянутих МСФЗ та Інтерпретацій Комітета з інтерпретацій МСФЗ

Нижче приведені статданти та інтерпретації, які були видані, але ще не набрали чинності станом на дату складання фінансової звітності Компанії. Компанія має намір застосовувати ці стандарти з дати набрання ними чинності.

Зміни до МСФЗ (IAS) 1 "Фінансова звітність: представлення інформації" - представлення статей іншого сукупного доходу"

Зміни до МСФЗ (IAS) 1 змінюють групування статей, що наведені в складі іншого сукупного доходу. Статті, які можуть бути перекласифіковані в склад прибутку або збитку у визначений момент в майбутньому (наприклад, чистий дохід від хеджування чистих інвестицій, курсові різниці при перерахунку звітності закордонних підрозділів, чиста зміна хеджування грошових потоків та чисті витрати або доходи за фінансовими активами, що є в наявності для продажу), повинні бути представлені окремо від статей, які ніколи не будуть перекласифіковані (наприклад, актуарні доходи та витрати за планами з встановленими виплатами та переоцінка землі і будівель).

Зміни впливають виключно на представлення та не стосуються фінансового стану або фінансових результатів діяльності Компанії. Зміна набирає чинності для річних звітних періодів, що починаються 1 липня 2012 року або після цієї дати, та, відповідно, буде застосована в першій фінансовій звітності Компанії, що складена після набрання нею чинності.

МСФЗ (IAS) 19 «Винагороди робітникам» (в новій редакції)

Рада по МСФЗ оприлюднила декілька змін до МСФЗ (IAS) 19. Вони відмінні від фундаментальних змін (наприклад, виключення механізму коридору та поняття очікуваної доходності активів плану) до простих роз'яснень та зміни формулювань. Компанія змінила свою облікову політику добровільно і визнає актуарні доходи і витрати у складі іншого сукупного доходу в поточному звітному періоді. Проте, нова редакція стандарту вплине на чисті витрати по винагородах, оскільки відсотковий дохід по активах плану визначатиметься з використанням тієї ж відсоткової ставки, яка застосовується з метою дисконтування зобов'язання по виплатах.

Нова редакція стандарту набуває чинності для річних звітних періодів, що починаються 1 січня 2013 р.
МСФЗ (IAS) 28 "Інвестиції в асоційовані компанії і спільні підприємства"(у редакції 2011 р.)

В результаті публікації МСФЗ (IFRS) 11 "Угоди про спільну діяльність" і МСФЗ (IFRS) 12 "Розкриття інформації про долі участі в інших компаніях" МСФЗ (IAS) 28 дістав нову назву МСФЗ (IAS) 28 "Інвестиції в асоційовані компанії і спільні підприємства" і тепер описує застосування методу пайової участі не лише відносно інвестицій в асоційовані компанії, але також відносно інвестицій в спільні підприємства. Стандарт в новій редакції набуває чинності для річних звітних періодів, що починаються 1 січня 2013 р.

Зміни до МСФЗ (IAS) 32 "Взаємозалік фінансових активів і фінансових зобов'язань"
Зміни до МСФЗ (IFRS) 1 "Позики, що надаються державою"

Згідно з цими змінами компанії, що вперше застосовують МСФЗ, повинні застосовувати вимоги МСФЗ (IAS) 20 "Облік державних субсидій і розкриття інформації про державну допомогу" перспективно відносно наявних у них на дату переходу на МСФЗ позик, наданих державою. Компанії можуть прийняти рішення про ретроспективне застосування вимог МСФЗ (IFRS) 9 (чи МСФЗ (IAS) 39, в залежності від того, який стандарт застосовується) і МСФЗ (IAS) 20 відносно позик, наданих державою, якщо на момент первинного обліку такої позики була необхідна інформація. Завдяки цьому виключенню компанії, що вперше застосовують МСФЗ, будуть звільнені від ретроспективної оцінки раніше наданих їм державою позик по ставці нижче ринкової. Зміна набуває чинності відносно річних звітних періодів, що починаються 1 січня 2013 р. або після цієї дати. Поправка не вплине на фінансову звітність Компанії.

Зміни до МСФЗ (IFRS) 7 "Розкриття інформації - взаємозалік фінансових активів і фінансових зобов'язань"

Згідно з цими поправками, компанії зобов'язані розкривати інформацію про права на здійснення взаємозаліку і відповідні угоди (наприклад, угоди про надання забезпечення).

Завдяки таким вимогам, користувачі матимуть в розпорядженні інформацію, корисну для оцінки впливу угод про взаємозалік на фінансове положення компанії. Нові вимоги відносно розкриття інформації, застосовуються до усіх визнаних фінансових інструментів, які взаємозараховуються відповідно до МСФЗ (IAS) 32 "Фінансові інструменти : представлення інформації". Вимоги відносно розкриття інформації також застосовуються до визнаних фінансових інструментів, які є предметом юридично закріпленої генеральної угоди про взаємозалік або аналогічної угоди незалежно від того, чи підлягають вони взаємозаліку згідно МСФЗ (IAS) 32. Зміни не вплинуть на фінансове положення або результати діяльності Компанії. Зміни набувають чинності відносно річних звітних періодів, що починаються 1 січня 2013 р. або після цієї дати.

МСФЗ (IFRS) 9 "Фінансові інструменти: класифікація і оцінка"

МСФЗ (IFRS) 9, випущений за результатами першого етапу проекту Радою з МСФЗ по заміні МСФЗ (IAS) 39, застосовується відносно класифікації і оцінки фінансових активів і фінансових зобов'язань, як вони визначені в МСФЗ (IAS) 39. Спочатку передбачалося, що стандарт набуде чинності відносно річних звітних періодів, що починаються 1 січня 2013 р. або після цієї дати, але в результаті випуску Змін до МСФЗ (IFRS) 9 "Дата обов'язкового застосування МСФЗ (IFRS) 9 і перехідні вимоги до розкриття інформації", оприлюднених в грудні 2011 р., дата обов'язкового застосування була перенесена на 1 січня 2015 р. В ході подальших етапів Рада з МСФЗ розгляне облік хеджування і знецінення фінансових активів. Застосування першого етапу МСФЗ (IFRS) 9 вплине на класифікацію і оцінку фінансових активів Компанії, але не вплине на класифікацію і оцінку фінансових зобов'язань. Для представлення завершеної картини Компанія оцінить вплив цього стандарту на суми у фінансовій звітності у зв'язку з іншими етапами після їх оприлюднення.

МСФЗ (IFRS) 10 "Консолідована фінансова звітність", МСФЗ (IAS) 27 "Окрема фінансова звітність" МСФЗ (IFRS) 10 замінює ту частину МСФЗ (IAS) 27 "Консолідована і окрема фінансова звітність", в якій розглядався облік в консолідованій фінансовій звітності. Стандарт також порушує питання, які розглядалися в Інтерпретації ПКІ- 12 "Консолідація - компанії спеціального призначення". МСФЗ (IFRS) 10 передбачає єдину модель контролю, яка застосовується відносно усіх компаній, включаючи компанії спеціального призначення. Зміни, що вносяться стандартом МСФЗ (IFRS) 10, потребують від керівництва значно більшого об'єму суджень при визначенні того, які з компаній контролюються, і отже повинні консолідуватися материнською компанією, чим при застосуванні вимог МСФЗ (IAS) 27. Попередній аналіз показав, що МСФЗ(IFRS) 10 не вплине на інвестиції, наявні у Компанії нині. Стандарт застосовується відносно річних звітних періодів, що починаються 1 січня 2013 р. або після цієї дати.

МСФЗ (IFRS) 11 "Угоди про спільну діяльність"

МСФЗ (IFRS) 11 замінює МСФЗ (IAS) 31 "Участь в спільній діяльності" і Інтерпретацію ПКІ- 13 "Спільно контрольовані компанії - немонетарні вклади учасників". МСФЗ (IFRS) 11 унеможлиблює облік спільно контрольованих компаній методом пропорційної консолідації. Замість цього спільно контрольовані компанії, що задовольняють визначенню спільних підприємств, враховуються по методу пайової участі. Застосування цього стандарту не вплине на фінансове положення Компанії. Стандарт набуває чинності відносно річних звітних періодів, що починаються 1 січня 2013 р. або після цієї дати. Стандарт застосовується ретроспективно відносно угод про спільну діяльність, що мали місце на дату його першого застосування.

4. Управління страховими та фінансовими ризиками

Страхова компанія укладає контракти, що передають страхові ризики або фінансові ризики або обидва. У цьому розділі узагальнює ці ризики та підходи, якими Страхова компанія управляє ними.

4.1 Страхові ризики

(А) ризик будь-якого договору страхування - це можливість того, що страховий випадок відбудеться та невизначеність суми заявлених вимог. За суттю договору страхування, цей ризик є випадковим і тому непередбачуваним.

Для портфеля договорів страхування, де теорія ймовірностей застосовується до ціноутворення і створення резервів, основним ризиком, з яким Страхова компанія стикається по договорам страхування, є те, що фактичні претензії і виплати відшкодування перевищать балансову вартість страхових зобов'язань. Це може статися тому, що частота і тяжкість вимог і відшкодувань є більшими, ніж передбачалося. Страхові випадки є випадковими, і фактична кількість і сума претензії та відшкодувань будуть змінюватися з року в рік в порівнянні з рівнем, встановленим з використанням статистичних методів.

В той же час, за договорами страхування життя, як довгострокового так і короткострокового, оцінка зобов'язань може бути здійснена більш точно, ніж за іншими, ніж життя видами страхування, оскільки сума страхових вимог обумовлена договором, як у випадку виплати при настанні події "смерть або інвалідність", так і у випадку виплат в разі досягнення застрахованою особою пенсійного віку, що відображається у звітності обсягом сформованих страхових резервів. (

В) методи оцінки адекватності страхових зобов'язань

Для оцінювання адекватності страхових зобов'язань по довгострокових договорах страхування Страхова компанія використовує метод, який полягає в розрахунку дисконтованої вартості всіх грошових потоків, які пов'язані з групою полісів, що аналізується, на основі реалістичних актуарних припущень.

При проведенні перевірки адекватності зобов'язань було використано актуарні припущення, щодо наступних параметрів: ставки дисконтування та ставки дохідності клієнтів, припущення, щодо рівня

біометрії (смертності), рівня інфляції, адміністративних затрат, рівня розривів договорів. Оцінки наведених вище параметрів були отримані: на основі статистичного аналізу портфелю, аналізу затрат Компанії та прогнозу ринкових ставок дохідності.

Страхова компанія застосувала для проведення оцінки адекватності страхових зобов'язань метод оцінки, який визначено вище. Провівши тест достатності зобов'язань Страхова компанія визначила, що сформовані нею страхові резерви, що відображені в даній звітності, є достатніми (адекватними), тобто балансова вартість страхових зобов'язань є більшою за чисту поточну вартість розрахункових майбутніх грошових потоків

(Г) інша інформація

Страхова компанія застосувала для проведення оцінки адекватності страхових зобов'язань методи оцінки, про які визначено вище. Провівши тест достатності зобов'язань Страхова компанія визначила, що сформовані нею страхові резерви, що відображені в даній звітності є відповідними розрахунку за вказаним тестом. Це пов'язано з тим, що основний вид діяльності Компанії - страхування життя, де резерви формуються актуарними методами, які враховують вимоги, що викладені вище для проведення тесту достатності зобов'язань.

Фінансові ризики

Діяльності Компанії характерна значна кількість ризиків, включаючи вплив змін заборгованості, курсів обміну іноземних валют. Управління ризиками спрямоване на зменшення непередбачуваності фінансових ризиків та негативного впливу на фінансові результати Компанії.

Підприємство не здійснює торгівлю фінансовими активами зі спекулятивною метою і не випусує опціонів. Далі описані найбільші фінансові ризики, яких зазнає Компанія

Чутливість до іноземних валют

Валютний ризик визначається як ризик того, що вартість фінансового інструменту коливатиметься в наслідок зміни курсів обміну валют. Фінансовий стан Компанії та рух грошових коштів зазнають впливу коливань курсів обміну іноземних валют.

Однак, валютний ризик Страхової компанії виникає, в основному, внаслідок прийняття на себе ризиків за потенційними зобов'язаннями, які виражені в іноземній валюті. Сума збитків за певними страховими договорами, та сума прибутку за певними депозитами, прив'язана до долара США та євро. Вплив валютного ризику на Страхову компанію відносно даних збитків та прибутків виникає внаслідок зміни валютних курсів, а також враховуючи той факт, що премії за такими страховими договорами завжди прив'язані до української гривні. Компанія управляє своїм валютним ризиком, підтримуючи наявність грошових коштів в іноземній валюті (долари США, євро) у розмірах, дозволених валютним законодавством України.

Аналіз кредитного ризику

Вплив кредитного ризику, тобто ризику невиконання контрагентами договірних зобов'язань, обмежується фінансовою дебіторською заборгованістю, довготривалими та поточними фінансовими інвестиціями та залишками грошових коштів, як представлено нижче:

	31.12.2012	31.12.2011
Фінансові інвестиції	482 818	357 161
Грошові кошти та їх еквіваленти	65 004	18 942
Дебіторська заборгованість	5866	70 536
Всього	553 688	446 639

Компанія здійснює постійний моніторинг невиконання зобов'язань клієнтами та іншими контрагентами, визначених на індивідуальній основі, та вводить цю інформацію в свої процедури контролю кредитного ризику.

Визначаючи суму очікуваного відшкодування дебіторської заборгованості та фінансових інвестицій, Компанія розглядає будь-яку зміну кредитної якості дебіторської заборгованості та об'єктів інвестування з моменту первинного її виникнення до звітної дати.

Кредитний ризик для грошових коштів та депозитів, що розміщені на рахунках банків, є незначним, оскільки Компанія має справу з банками з високою репутацією та зовнішніми кредитними рейтингами, що підтверджують їх високу якість.

Аналіз ризику ліквідності

Підприємство здійснює управління своєю ліквідністю шляхом ретельного моніторингу запланованих платежів у рахунок очікуваних страхових виплат, а також вибуття грошових коштів внаслідок повсякденної діяльності.

Керівництво щомісяця розглядає прогнози грошових потоків Компанії. Управління потребами ліквідності Компанії здійснюється за допомогою як короткострокових, так і довгострокових прогнозів.

Станом на 31 грудня 2012 контрактні строки погашення зобов'язань Підприємства такі, як узагальнено нижче:

	Протягом 1 року	Через 1-3 роки	Через 3-5 роки	Після 5 років
Торговельна кредиторська заборгованість	1 953			
Заборгованість за страховою діяльністю		0		520 140
Всього	1953		0	520 140

Управлінський персонал вважає, що доступні очікувані операційні грошові потоки достатні для фінансування поточних операцій Компанії.

Узагальнення фінансових активів та зобов'язань за категоріями

Балансову вартість фінансових активів і зобов'язань Компанії, визнаних на дату звітності звітних періодів, можна розподілити за категоріями таким чином:

	31.12.2012	31.12.2011
Необоротні активи		
Довгострокові фінансові інвестиції		
- фінансові активи, оцінені за собівартістю та амортизованою вартістю	164 342	153 720
Оборотні активи		
Поточна дебіторська заборгованість, чиста	5866	70 536
- фінансові активи, оцінені за амортизованою собівартістю	318 476	203 441
Грошові кошти та їх еквіваленти	65 004	18 942
Всього	553 688	446 639
Довгострокові зобов'язання		
Кредиторська заборгованість за страховою діяльністю:		
- Страхові зобов'язання, оцінені за амортизованою собівартістю,	520 140	417 206
Всього	520 140	417 206

Справедлива вартість фінансових інструментів

Справедлива вартість фінансових активів та фінансових та страхових зобов'язань, що оцінюються за амортизованою собівартістю наведена у таблиці:

31.12.2012				
	Балансова вартість	Справедлива вартість		
Оборотні активи				
Поточна дебіторська заборгованість, чиста	5 866	5 866		
Грошові кошти та їх еквіваленти	65 004	65 004		
Фінансові інвестиції	482 818	477 911		
Всього	553 688	548 781		
Страхові зобов'язання				
Кредиторська заборгованість за страховою діяльністю:	520 140	520 140		
Всього	520 140	520 140		

5. Перше застосування МСФЗ

Дана фінансова звітність за рік, що завершився 31 грудня 2012 р., є попередньою фінансовою звітністю Компанії, що підготовлена згідно принципів МСФЗ як етап переходу Компанії на МСФЗ як основу підготовки фінансової звітності. За попередні звітні періоди Компанія не готувала фінансову звітність за МСФЗ

Страхова компанія приймає МСФЗ як основу для підготовки фінансової звітності. Компанія підготувала фінансову звітність, що відповідає МСФЗ, які застосовуються по відношенню до звітних періодів, що закінчуються 31 грудня 2012 та за рік, що завершився на зазначену дату, як описано в обліковій політиці. При підготовці даної фінансової звітності відповідний до МСФЗ вступний звіт про фінансовий стан Компанії був підготовлений на 01 січня 2012 р., дату переходу Компанії на МСФЗ. Звіт про фінансовий стан Компанії, що складений 1 січня 2012 р. згідно національних ПСБО, та звіт про фінансові результати за рік, що завершився на зазначену дату в усіх суттєвих аспектах відповідають даним згідно принципів Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку та відрізняються класифікацією статей та розкриттям інформації.

Попередню фінансову звітність було складено управлінським персоналом із використанням описаної у примітці 2 концептуальної основи спеціального призначення, що ґрунтується на застосуванні вимог МСФЗ, як того вимагає МСФЗ 1 «Перше застосування МСФЗ».

Ця попередня фінансова звітність складена з метою формування інформації, яка буде використана для підготовки порівняльної інформації при підготовці першої фінансової звітності за МСФЗ станом на 31.12.2013 р. з урахуванням можливих коригувань, які будуть зроблені в разі змін вимог стандартів та тлумачень, що будуть використані при складанні першої фінансової звітності за МСФЗ станом на 31.12.2013 року.

Попередню фінансову звітність Компанії було складено в процесі зміни концептуальної основи з П(С)БО на МСФЗ

6. Основні засоби

Показники	Група основних засобів				
	Будівлі	Транспортні засоби	Офисне обладнання, меблі та пристрої, оргтехніка	Інші основні засоби	Всього
На 31.12.2011:					
первісна (переоцінена) вартість	70 177	1574	4 270	228	76 249
накопичена амортизація і знецінення	(14 115)	(803)	(2 981)	(85)	(17 984)
балансова вартість	56 062	771	1 289	143	58 265
зміни балансової вартості за Рік, що закінчився 31 грудня 2012 г.	659	25	(176)	67	575
надходження		195	389	109	693
вибуття			(260)	(28)	(288)
амортизація	(2 111)	(170)	(534)	(40)	(2 855)
інші зміни	2 770	-	229	26	3 025
На 31.12.2012:					
первісна (переоцінена) вартість	72 821	1 769	4 487	309	79 386
накопичена амортизація і знецінення	(16 100)	(973)	(3 374)	(99)	(20 546)
балансова вартість	56 721	796	1 113	210	58 840

7. Нематеріальні активи

Показатели	Група нематеріальних активів			Всього
	Ліцензії	Програмне забезпечення	Відкладена аквізиція	
На 31.12.2011:				
первісна вартість	13	1 476	37 006	38 495
накопичена амортизація і знецінення	0	(50)		(50)
балансова вартість	13	1 426	37 006	38 445
зміни балансової вартості за Рік, що закінчився 31 грудня 2012 г.	0	248	18 219	18 467
надходження	0	301	18 219	18 251
амортизація	0	(54)		(54)
первісна вартість	13	1 777	55 225	57 015
накопичена амортизація і знецінення	0	(104)		(104)
балансова вартість	13	1 673	55 225	56 911

8. Запаси

Види запасів	2012
паливо	1
Інші запаси	390
МШП	194
Всього	585

9. Короткострокові фінансові інвестиції

	2012
Короткострокові інвестиції, наявні для продажу	91 501
Депозити в банках України терміном від 3х місяців до року з дати балансу	226 975
Всього короткострокові фінансові інвестиції	318 476

10. Фінансові активи

	2012
Інші	23
Наявні для продажу	49 972
Інші фінансові інвестиції	10 252
Довгострокові депозити	104 095
Разом довгострокові	164 342
Короткострокові депозити строком більше 3-х місяців та цінні папери, наявні для продажу	318 476
Грошові кошти та їх еквіваленти	65 004
Позики і дебіторська заборгованість (Примітка 11)	5 866
Разом короткострокові	389 346
Всього фінансові активи	553 688

	2012
Цінні папери в портфелі банку	
Пайові цінні папери утримувані до продажу	49 972
Інші, ніж цінні папери корпоративні права	10 252
Всього портфель цінних паперів	60 224

11. Займи та дебіторська заборгованість

	2012	2011
Дебіторська заборгованість за страховою діяльністю		
Заборгованість страхувальників	1 400	3 783
	1 400	3 783
Інші позики та дебіторська заборгованість		
Заборгованість по нарахованим доходам	2 671	1 314
Інша дебіторська заборгованість	1 795	65 4390
Всього позики та дебіторська заборгованість	5 866	70 536

12. Грошові кошти та їх еквіваленти

	2012
Грошові кошти в банку та у касі	34 145
Короткострокові депозити до 3х місяців	30 859
Всього	65 004

13. Статутний капітал

	2012	2011
Статутний капітал	46 306	46 306

Структура статутного капіталу подана нижче		
<i>Учасник Товариства</i>	<i>Внесок в статутний капітал станом на 01.01.2012</i>	<i>Внесок в статутний капітал станом на 01.01.2013</i>
ТОВ "ТАС Груп"	5	5
Коопанія АЛКЕМІ ЛІМІТЕД"	5	5
Т.А.С. ОВЕРСІАС ІНВЕСТМЕНТС ЛІМІТЕД	46 296	46 296
<i>Разом</i>	46 306	46 306

14. Інші резерви

	2012
Резервний фонд	161
Фонд переоцінки основних засобів	50 614
Фонд переоцінки цінних паперів, наявних для продажу	31 489
Всього інші резерви	82 264

15. Зобов'язання зі страхової діяльності та активи перестраховування

	2012
Валові	
Довгострокові договора страхування	
- забезпечення по існуючим ризикам	520 459
Всього зобов'язання за страховою діяльністю, валові	520 459
Покриті договорами перестраховування	
Довгострокові договора страхування	
- забезпечення по існуючим ризикам	(319)
Всього частка перестраховиків у зобов'язаннях за страховою діяльністю	(319)
Чисті зобов'язання	520 140
- аванси одержані	19 166
Всього зобов'язання за страховою діяльністю, чисті	539 306

Таблиця розвитку збитковості

Звітний рік	2012
Оціночні витрати на кінцеві виплати:	
- На кінець звітного року	520 459
Поточна оцінка загальної суми вимог	
Загальна сума платежів на дату	520 459
Всього резерв, що включений до балансу	520 459

Зміни в зобов'язаннях по страховій діяльності та активах перестраховування

а) Виплати викупних сум та страхові виплати

	2012		
	Валові	Перестра-хування	Чисті
Рік, що закінчився			
Заявлені вимоги	0	0	0
Вимоги, що відбулися, але не заявлені			
Всього на початок року	0	0	0
Кошти виплачені на врегулювання збитків протягом року	12 493	191	12 302
Збільшення зобов'язань	-12 493	-191	-12 302
Всього на кінець року	0	0	0
Заявлені вимоги	0	0	0
Вимоги, що відбулися, але не заявлені			
Всього на кінець року	0	0	0

б) Забезпечення по довгостроковому страховому ризику, що існує

Зміни за рік узагальнені нижче	2012 рік		
Забезпечення по існуючому ризику			
На початок року	417 206		
Збільшення за період	121 781		
Зменшення за період			
На кінець року	538 987		

16. Торгова та інша кредиторська заборгованість

	2012
Зобов'язання по внескам на соціальне страхування та податками	25
Інші зобов'язання	1 115
Всього	1 140

17. Забезпечення

	Резерв невикористаних відпусток
	2012
Балансова вартість на початок року	743
зміни за рік	
збільшення (зменшення) існуючих резервів	70
Балансова вартість на кінець року	813

18. Податок на прибуток

Подання звірки між теоретичним значенням податку на прибуток, що розрахований згідно фінансового обліку, та податком на прибуток згідно податкового обліку не є доцільним, оскільки оподаткування страхових компаній здійснюється від загального обсягу доходу компанії. Ставка, що діяла у 2011, 2012 роках та визначена для оподаткування у 2013 році становить 0% та 3% в залежності від виду страхування від загального доходу від страхових премій.

19. Чиста виручка від страхових премій

	Рік, що закінчився 31 грудня
	2012
Довгострокові договори страхування з фіксованими та гарантованими умовами	137 236
- Премії отримані	137 236
- премії передані перестраховикам,	(147)
Всього виручка	137 089

20. Інші доходи та витрати

	Рік, що закінчився 31 грудня
	2012
Процентні доходи по грошовим коштам та еквівалентам	54 256
Інші операційні доходи	2 172
Всього	56 428

21. Виплати за страховою діяльністю

а) Страхові виплати

	Рік, що закінчився 31 грудня
	2012
Договори страхування життя	7 260
Всього	7 260

с) витрати на урегулювання збитків

	12 493
Інші витрати	52 837
витрати пов'язані зі зміною резервів довгострокових зобов'язань	102 933

22. Витрати по елементам

Операційні витрати за елементами	Рік, що закінчився 31 грудня
	2012
Страхові виплати	7 260
Витрати внаслідок зміни резерву	102 933
Вирати на виплати працівникам	15 153
Амортизація основних засобів та нематеріальних активів	2 234
Агентська винагорода	18 512
Витрати на операційну оренду	1 904
Інші витрати	27 674
Всього витрат	175 670

23. Оренда

	На 31.12.2012
Загальна сума майбутніх мінімальних орендних платежів у рамках нерозривної операційної оренди	1 904
в т. ч.: до одного року	1 904
від одного року до п'яти років	-
більше п'яти років	-

24. Витрати на оплату праці

	Рік, що закінчився 31 грудня
	2012
Заробітна плата	10 867
Витрати на соціальне страхування	4 286
Всього	15 153
кількість працівників	153

25. Операції з пов'язаними особами

Виногороди ключовому управлінському персоналу

Винагороди, отримані керівним управлінським персоналом у звітному періоді становлять такі суми, що відображені у складі витрат на оплату праці:

	31 грудня 2012
Заробітна плата і премії	1 675
Всього	1 675

Операції за участю пов'язаних осіб

Пов'язаними особами Компанії є:

1	Керівник фінансової установи	Власенко Андрій Леонідович – Голова правління
2	Член Виконавчого органу фінансової установи	Борисенко Ростислав Юрійович –Заступник голови правління
3	Член Виконавчого органу фінансової установи	Бордюг Максим Володимирович - Заступник голови правління
4	Член Виконавчого органу фінансової установи	Дунюшкін Віталій Володимирович - Заступник голови правління
5	Член Виконавчого органу фінансової установи	Росол Ірина Володимирівна - Заступник голови правління
6	Член Виконавчого органу фінансової установи	Верхогляд Лідія Іванівна - Головний бухгалтер
7	Афілійована особа фінансової установи	ТОВ «ТАС-Груп»
8	Афілійована особа фінансової установи	ТОВ «Укрвагонінвест»
9	Афілійована особа фінансової установи	ПАТ ЗНВКІФ Промактив
10	Афілійована особа фінансової установи	ПрАТ «СГ «ТАС»
11	Афілійована особа фінансової установи	ВАТ АБ Бізнес Стандарт
12	Афілійована особа фінансової установи	ВАТ Дніпровагонмаш.

Протягом року було проведено операцій за участю пов'язаних сторін (крім заробітної плати) на загальну суму 262 226 тис. грн.

26. Умовні активи та зобов'язання

На дату складання та затвердження звітності не було помічено жодного непередбачуваного зобов'язання або зобов'язання до виконання, інформацію про що необхідно розкрити або скоригувати у фінансових звітах.

27. Події після дати балансу

Після дати балансу жодних значних подій, які могли б вплинути на здатність Компанії продовжувати свою безперервну діяльність, або таких, що вимагали б коригування оцінки балансової вартості показників звітності, не сталося

18.04.2013 року.

Голова правління АТ «СК»ТАС»(приватне)

А.Л.Власенко

Головний бухгалтер

Л.І.Верхогляд